

[Poul Møller.]

vælger det ene eller det andet, er det socialdemokratiets politik, der skal gennemføres. (Per Hækkerup: Naturligvis!). Naturligvis, siger hr. Per Hækkerup; men det kan måske også afsløre, hvorfor vi andre ikke sådan springer til hans indbydelser, for vi er ikke valgt for at gennemføre socialdemokratiets politik, og det forhold, at socialdemokratiet tabte 7 mand på folketingsvalgdagen, gør det jo ikke mere sandsynligt, at vi er slikne efter at bøje os for socialdemokratiets politik. De gallupundersøgelser, vi har fået i sommerens løb, gør jo heller ikke, at vi føler, at vælgerene siger til os, at nu skal I skam rende, og nu skal I hoppe og springe, hvis Per Hækkerup vil gennemføre socialdemokratiets politik med jer. Absolut ikke. Altså, en indbydelse til samarbejde, der kun drejer sig om socialdemokratiets politik, den kan man spare sig.

Vi har flere gange i fjor opfordret regeringen til at frigøre sig for kontaktudvalget — eller det røde kabinet, som det hedder i folkemunde — så vi kunne mødes frit her i folketinget og også forhandle om gennemførelse af andre partiers tanker og ideer, også forhandle om gennemførelse af noget, der ikke er socialdemokratisk politik. Vi er blevet afvist; samarbejdsaftalen består, og den indbydelse, vi har, er en indbydelse til at gennemføre socialdemokratiets politik. Under disse omstændigheder vil vi fremlægge vore egne forslag, søge at præge arbejdet herinde sagligt og politisk, virke for et alternativ til den regering, som ved, at den har tabt vælgernes tillid fra det øjeblik, da den brød de løfter, den gav vælgerne, og baserede sin gerning på et fællesskab om en socialistisk teori, der intet har med dagens problemer at gøre — landets erhvervsproblemer kan ikke løses ved at hente lægedom ved Karl Marx' gravsted — og som ikke kan føre til andet end ensidighed i lovgivningen og belastning for fremskridtet.

Det er det grundlag, vi arbejder på. Ikke for at føre socialdemokratiets politik er vi her, men for at føre en politik, der kan hjælpe på renteproblemerne, på de økonomiske problemer, der kan skabe større konkurrenceevne for Danmark, når vi går ind i fællesmarkedet, for at føre en politik, der kan skabe et sagligt og et politisk alternativ til den regering, der sidder.

Aksel Larsen: Min forgænger på talerstolen havde, så vidt jeg fulgte med, i det væsentlige bygget sin tale op som en uendelig masse spørgsmål til forskellige. Han stillede ved afslutningen også et spørgsmål til mig, nemlig om jeg nu ikke ville fortælle ham om, hvad samarbejdsaftalen mellem socialistisk folkeparti og socialdemokratiet egentlig går ud på. For det første kan han læse aftalen; for det andet har han, jeg tror over hundrede gange, fået en forklaring fra vore to partier om, hvad den går ud på, så jeg kan ikke indlade mig på nu at gentage denne forklaring, selv om der er stillet spørgsmål om det.

Nej, jeg vil hellere sige, at det første folketingsår med arbejderpartiflertal er til ende, og et nyt er begyndt. Det kan være fristende at benytte anledningen til at gøre status, og jeg falder for fristelsen, men gør det på denne måde:

Kort efter valget, da de partier, man med de ord, der står til vor rådighed, kalder de borgerlige; så, at den for dem utrolige situation var indtrådt, at de ikke mere havde folketingsmajoritet, og da samarbejdet mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti tonedede frem, syntes man i dansk politik at indstille sig på hensyntagen til vælgerviljen og de ændrede vilkår. Siden synes erkendelsen af virkeligheden at være skrevet i glemmebogen. Den blafrede ganske vist endnu svagt, da konservative politikere endnu for en måned siden syntes meget villige til at medvirke ved en samfundsbetonet jordlovgivning og andet reformarbejde; men deres parti lukkede hurtigt af. Nu hedder det ikke blot fra den borgerlige presse, men også fra den mere eller mindre forenede borgerlige opposition, at al landsens ulykker er brudt ind over vort land på grund af det socialistiske flertals huseren, og medmindre vi får valg i utide, kan det kun blive værre. Man bebuder krise for erhvervslivet, arbejdsløshed, inflationskatastrofer og skændige skatteplyndringer. Glemte er erfaringerne fra mommens ikræfttræden den 3. juli, hvor man jo næsten bebudede al dansk handelsvirksomheds undergang, hvilket som bekendt ikke indtraf. Det grundlæggende tema i efterårets dystre borgerlige koncert — vi har også hørt det her — hedder „regeringens og flertallets ødelæggende og erhvervsfjendtlige politik“.